



Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Kallós János*
Cím: *A pesti lakásborzalmak*

Forrás: *A Híradó*

Bp.
(Hely)

1919. I. 2.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

333.32

Hely

Idő

"1919"

Személy

A pesti lakásborzalmak.

(Esetek a Lakáshivatal praxisából. — Ellenőrzik az „ál-lakókat.”
Lakáskataszter készül.)

— Saját tudósítónktól. —

A lakásmizériák — a mennyire még lehet — egyre növekednek, a mizériák, már inkább borzalmak. És ezen egyelőre legalább, sajnos, alig lehet segíteni, mert az óriási lakásszükségleten csak gyors építkezés enyhítene. Erre pedig a mai körülmények között alig lehet gondolni. A szoba- és lakásrekvirálások csak időlegesen és részlegesen segítenek a hajléktalanok helyzetén. Hogy milyen mértékű a hajléktalanság, arra nézve jellemző, hogy még ma is 800—1000 lakásrekviráló kérvény érkezik be a lakáshivatalhoz és hogy az egy szobás-konyhás lakásokra 30.000-nél több igénybejelentés történt eddig, de ez a szám napról-napra növekszik. Ilyen körülmények között mindenképpen erőlyesen és gyorsan kell eljárnia a hivatalnak, hogy a legalább a legrosszabb helyzetben levők jussanak fedélhez. Volt olyan eset is, hogy egy asszony két gyermekével lépcsőházba szorult. Egy napig tartott ez a rémes helyzet, a hivatal rögtön szerzett hajlékot a nyomorgó családnak. Egy frontról hazatért katona feleségével, két gyermekével egy király-utcai lakás szűk földszobájában talált menedéket. Most már ezen a családon is segítettek. Történnék mulatságos esetek is. Egy négy szobás lakás tulajdonosa, két szobáját albérletbe adta. Másik két szobáját alkalmi találkozásokra adta bérbe. Ezt megtudta valaki, a ki ugyanabban a házban lakott. Az él-

mes szomszéd jogérvényesen elrekviráltatta a lakást, úgy hogy a lakásbérlet és az albérlet is kiszorult a négyszobás lakásból.

Hallatlan uszora folyik még most is a hónapos szobákkal. Kiderült, hogy sok házmester is ludas ebben az uszorában. Különösen az utcai lányokat sarcozzák meg. Van olyan szerencsétlen leány, a ki 600 koronát fizet havonta egy kis lukért és ezenfelül 100 koronát a házmesternek. Miután ennek az uszorának nem lehet véget vetni és az utcai lányok lakásaira és szobáira is nagy szükség van, ezeknek a lakásoknak az elrekvirálását is tervbe vették. Első sorban a VI. kerületben a Dessewffy-utca környékén kezdik meg a munkát.

Nehezen mennek a lakás és szobarekvirálások. Sokszor van szükség népörségre, mert a bérlet nem mindig adja oda szobáját a Lakáshivatal által kijelölt albérletnek. A Lipótvárosban is elég gyakori a karhatalommal való behurczolkozás.

Megnehezíti a hivatal munkáját, hogy a helyiségét előzőnlő közönség nem ismer kegyelmet és irásztalt, ajtó minden nap összetör néhányat. Az irásbeliség is lassítja a lebonyolítást. Sokan egész regényeket írnak, a kérvényeknek se eleje, se vége. Nők, sokszor férfiak is 10 oldalas elégiákban zokogják el szerencsétlen házasetüket és egyéb bajaikat, a melyekhez a legtöbb esetben semmi köze sincs a Lakáshivatalnak. Az ügyvédek is hatalmas, sokszor egész füzet terjedelmű kérvényeket adnak be. Van egy ügyvéd, a ki naponta több kérvényt nyújt be a Lakáshivatalnál.

Minden kérvénye így kezdődik:

„Vagy van igazság a földön, vagy nincs...”

A legújabbban elrekvirált lakások jó része még a békebeli és a háborús garszonlakásokra esik. A legtöbb ilyen garszonlakás a bérlet második, titkos lakása volt. Szinte hihetetlen, hogy Budapesten hány embernek volt kettős lakása. Ha ezt a listát egyszer nyilvánosságra hozná Garbai Sándor, volna dolga a válópörökben speciálista ügyvédeknek... Vannak rekvirálóihiénái is a hivatalnak, ismert mindennapos alakok, a kik rögtön lecsapnak egy megszűnő intézmény, vagy egy elhalálozott magánzó lakására, vagy irodájára.

Mióta a rekvirálások folynak, azok, a kik nem akarnak lakásukba idegeneket beengedni, jó ismerőseiket jelentik be albérlet gyanánt. Persze ez természetesen nem laknak a nagy lakásokban dúslakodóknál. A lakáshivatal rájött, hogy tömeges ilyen álbejelentés történt. Sokan összejátszottak úgy például, hogy a hol nyolcozan laktak kisebb lakásban, azokból négyet olyan ismerősöknél jelentettek be, a kiknek viszont szükségük volt ilyen *potemkin-lakókra*. Nehogy ilyen esetek előfordulhassanak, a lakáshivatal kutató emberei stichpróbákat tartanak a nagyobb lakásokban, vajjon a bejelentések tényleg megfelelnek-e a valóságnak.

A dolog természeténél fogva a késő esti órákban tartják majd meg ezeket az „ügyvizsgálatokat”. Jellemző különben, hogy már ezt is ki akarták játszani. Bejelentés jött a Lakáshivatalhoz, hogy Bernrieder igazgató fővárosi lakásában minden este megvotnek hat ágyat, de tulajdonképpen nem lakik senki a lakásban, miután a családnak Rátóton is van lakása és itt tartózkodik állandóan.

Ezt a lakást elrekvirálják. A Lakáshivatal különben most lakás-katasztert készít a fővárosról. Pontos felvételt készítenek minden házról és ez alkalommal újból ellenőrizni fogják, hogy minden szoba jól és megfelelően ki van-e használva.

Kallós János.